

NAHŬY

čo. 3

- a) bjez drasty
- b) stajnje hlódny, zažrany
- c) spěšny, nadobo so jewjacy; rozpyrliwy; jara naklonjeny

Prawa je wotmoŭa **c**.

Adjektiw *nahŭy* wuŭiwamy we wjacorych woznamach. Sprěnja je to něchtó, kiŭ so spěšnje rozpyri a rozmjerza. Dale je to wuraz za spěšnje, njewočakowano so jewjacy zjaw, kaž na přikład *nahŭy* čišć w hrudŭi, *nahŭy* rozsud. Střeća wopisuje słowo *nahŭy* sylne nachilenje: Hora móŭe *nahŭa* być abo puć, kiŭ po njej horje wjedŭe.

Takle móŭeŭ to teŭ prajić

1. rozpyrliwy, njewobknjeŭeny
2. spěšny
3. naklonjeny

Přikłady z rěčneho korpusa

we woznamje „*nadobo so jewjacy*“:

Krawŭa namaka najwšelakoriŭe, teŭ drastiske wobrazy za *nahŭy* přewrót. (Rozhlad. Časopis za serbski kulturu, lětnik 44; 1994)

A potom jeho *nahŭy* rozsud. (Serbske Nowiny 2005; oktober-december)

W hrudŭi začuwa *nahŭy* čišć. (Wuhlado 3. Literarny almanach, wudawaćelka: Róŭa Domaŭcyna, Budyŭin 2002)

we woznamje „*rozpyrliwy*“:

Młody wodŭan za nim hladaŭe. Nadobo přiŭluwa jeho přirodny nan, maŭy ŭery muŭik, a so *nahŭy* na jeho wottorhny: „Ŗto tu činiŭ, njepledo?“ (Albert Wawrik, Za kerkom wólŭa. Stare serbske powěŭe, Budyŭin 1982)

Naŭ nan je jara *nahŭy* a zapyrity a potom njewoblićomny. (Albert Wawrik, Za kerkom wólŭa. Stare serbske powěŭe, Budyŭin 1982)

Nahŭy ćłowjek so zločka wadŭi, ŭerpliwy změruje zwadu. (Swjate Pismo Stareho a Noweho Zakonja, Budyŭin 2006)

we woznamje „*sklonjeny*“:

Puć na horu beŭe jara *nahŭy* a napinacy. (Płomjo. Serbski časopis za dŭći, lětnik 2009)

Nětko je strach přeď lawinami wotbyty, za to pak je puć njesměrnje *nahŭy*. (Achim Mić, Njebjesam blisko. Z dŭenika serbskeho alpinista, Budyŭin 2008)